La fòbia de Ciudadanos i PP a la llibertat

Aquests dies l'Ajuntament de Sant Cugat ha rebut la sentència de la justícia espanyola (tinguem sempre present que Catalunya és un país sense justícia pròpia i, per tant, subordinat a la justícia d'un altre país) que, en consonància ideològica amb Ciudadanos i el Partit Popular, li ordena que despengi la pancarta que diu 'Llibertat presos polítics' de la façana de l'edifici consistorial.

Aquesta sentència prové de la denúncia que l'any 2018 van interposar Ciudadanos i PP per separat (la denúncia separada, malgrat coincidir en tot, responia a un pur afany de notorietat partidista) en què, a banda d'exclamar-se que el govern de Carmela Fortuny no els havia fet cas, adduïen que l'Ajuntament ha de ser "neutral" i expressaven la seva fòbia a les papallones i als llaços grocs que llueixen molts treballadors municipals. La fòbia a la llibertat d'expressió, fins i tot la individual, és així. És la mateixa fòbia que els empeny a aplicar la llei mordassa a tot el qui no pensi com ells. Sobta, per tant, que no demanin també que tots els funcionaris estiguin robotitzats, vesteixin de gris i portin una gorra al cap que digui "funcionari neutral". Suposo que no s'atreveixen.

Tots els ajuntaments democràtics del món pengen pancartes o banderes en determinats moments que, malgrat no tenir el suport de tots els partits, no són retirades perquè reivindiquen causes que tenen a veure amb els drets humans; i això és així perquè són els vots, els vots!, no pas les fòbies, els que determinen l'orientació i l'acció política d'un ajuntament. Agradi o no agradi a perdedors eterns com Ciudadanos i PP, és així. Una cosa és la gestió administrativa del dia a dia dels ciutadans, pròpia de tot consistori, i una altra la reivindicació de drets universals.

És obvi que un govern municipal, pel sol fet de ser-ho, no pot penjar la bandera propagandística d'un partit a la façana de l'edifici consistorial. Però també ho és que la seva política de govern ha de ser lleial als drets humans. Els drets humans són la mesura de totes les coses. I això s'ha de traduir no únicament en paraules, sinó també en fets i elements simbòlics. Cada partit es presenta a les eleccions amb un programa i té el dret i l'obligació de complir-lo, altrament és un impostor i comet un frau electoral.

Els partits Junts per Sant Cugat, que va ser el guanyador, Esquerra i la CUP es presenten com a independentistes i tenen l'obligació de fer una política inequívocament independentista, de la mateixa manera que Ciudadanos i el Partit Socialista fan una política inequívocament dependentista. Cito només aquests dos, perquè el Partit Popular, municipalment parlant, no és ningú a Sant Cugat, per la senzilla raó que la manca de vots el va deixar sense representació. La interposició de denúncies esperpèntiques per part d'aquest partit i de Ciudadanos indica la negativa de tots dos a acceptar la realitat que, a través de les urnes, els santcugatencs van decidir en unes eleccions. Pel que fa al Partit Socialista, la seva presència al govern municipal no és pas fruit de cap gran collita de vots, ni molt menys, sinó d'un pacte que traeix els principis independentistes proclamats pels seus dos socis avaladors (ERC i CUP), ja que es tracta d'un dels partits que han orquestrat i continuen orquestrant tota l'operació repressiva espanyola contra Catalunya. Aquesta mateixa setmana ha votat en contra del dret d'Oriol Junqueras a ocupar el seu escó com a eurodiputat. La història jutjarà.

Diguem finalment que només les dictadures tenen presos polítics, només les dictadures persegueixen, criminalitzen i apallissen la dissidència. Aquestes són barbaritats que l'Estat espanyol està cometent dia rere dia sense cap mena d'escrúpol i que tot demòcrata conseqüent té el deure de denunciar. Només faltaria que els ajuntaments s'haguessin de mostrar submisos o indiferents davant la violació dels drets humans!

La cantarella de la "neutralitat als ajuntaments" és fal·laç i revela la ideologia totalitària dels qui la repeteixen.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/151322.html

Copyright 2024 Cugat.cat

És fal·laç, perquè la denúncia dels dos partits ultranacionalistes espanyols respon al fet que se saben culpables, se senten al·ludits per la pancarta i no volen que es vegi. Qui té la cua de palla s'encén. I és totalitària, perquè en democràcia no hi ha cap llei constitucional, cap ni una, que estigui per damunt dels drets humans. L'Estat espanyol, amb presos polítics i persones a l'exili pel sol fet d'haver posat les urnes al servei de la ciutadania, viola de manera flagrant aquests drets, i tot ajuntament democràtic té el deure de denunciar-ho.

No hi ha neutralitat possible, davant d'una injustícia. La "neutralitat", en aquest cas, és a dir, la insensibilitat, la indolència, la indiferència, són complicitat. Desmond Tutu, Premi Nobel de la Pau, ho ha expressat meravellosament bé: "Si ets neutral en situacions d'injustícia, has escollit el bàndol de l'opressor". Per això ell, al costat de Joan Baez, Ken Loach, Angela Davies, Noam Chomsky, Harold Bloom o Susan George, ha demanat: "Let Catalans Vote" (Deixeu votar els catalans), just el dret fonamental que Ciudadanos, el Partit Popular i el Partit Socialista violen.

VÍCTOR ALEXANDRE és escriptor i periodista

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/151322.html

Copyright 2024 Cugat.cat